

XV Ca 476/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w P., Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2018 r. w P.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. M. w P.

przeciwko M. Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego (...) w P.

z dnia 29 grudnia 2017 r.

sygn. akt IC 2589/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu (...) w P. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

/-/ Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 15 września 2016 r. powód - (...) Szpital (...) w P. - wniósł o zasądzenie od pozwanej M. Ł. kwoty 1.724,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 26 października 2016r. referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając żądanie pozwu w całości.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o nie obciążanie jej kosztami niniejszego procesu. Pozwana powołała się na swoją trudną sytuację życiową i materialną. Pozwana przedłożyła przy tym dowód wpłaty kwoty 1.804,22 zł tytułem kosztów leczenia wraz z odsetkami.

W piśmie złożonym w dniu 3 kwietnia 2017r. pozwana przedłożyła dowód uiszczenia kwoty 942,01zł tytułem kosztów niniejszego postępowania, przy czym nawiązując do treści sprzeciwu, wniosła o zasądzenie zwrotu powyższej kwoty.

Sąd Rejonowy (...) w P. wyrokiem z dnia 29 grudnia 2017 roku w punkcie I. oddalił powództwo, w punkcie II. nie obciążył pozwanej kosztami postępowania.

Apelację od wyroku wniósł powód, zarzucając orzeczeniu naruszenie prawa procesowego, skutkujące nieważnością postępowania, a mianowicie:

- art. 379 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 504§2 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd rozstrzygnięcia w zakresie niezaskarżonym przez pozwaną dotyczącym należności głównej, objętym powagą rzeczy osądzonej,

- art. art. 379 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 398²²§1 k.p.c. w zw. z art. 394§9 k.p.c. i w zw. z art. 398²²§4 i 5 k.p.c. poprzez dokonanie błędnej oceny pism pozwanej z dnia 17 listopada 2016 roku oraz z dnia 30 marca 2017 roku uznając je za sprzeciw od nakazu zapłaty w sytuacji gdy z treści tych pism jednoznacznie wynika wola kwestionowania kosztów procesu.

Z ostrożności procesowej na wypadek nieuwzględnienia zarzutów wskazanych powyżej apelujący zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, a mianowicie art. 98§1 w zw. z art. 108§1 k.p.c. poprzez nieobciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Powód wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i zniesienie postępowania, które toczyło się po wniesieniu przez pozwaną pisma z dnia 17 listopada 2016 roku co do roszczenia zasądzonego nakazem zapłaty z dnia 26 października 2017 roku z uwagi na jego nieważność,

- uchylenie punktu II. wyroku i przekazanie w tym zakresie Sądowi I instancji celem rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza w zakresie kosztów zawartych w nakazie zapłaty,

- zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Zgodnie z art. 379 pkt 3 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi, jeżeli o to samo roszczenie między tymi samymi stronami toczy się sprawa wcześniej wszczęta albo jeżeli sprawa taka została już prawomocnie osądzona. W myśl art. 504 § 2 k.p.c. nakaz zapłaty, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie sprzeciwu, ma skutki prawomocnego wyroku.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy uznał, iż orzeczenie nie poddaje się kontroli instancyjnej, niewątpliwie bowiem pozwana nie zaskarżyła nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w całości, Sąd pierwszej instancji orzekł natomiast tak jak gdyby został wniesiony sprzeciw od nakazu zapłaty w całości, czemu dał wyraz zarówno w sentencji wyroku jak i uzasadnieniu, podnosząc, iż „, nakaz zapłaty wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwaną utracił już moc”. Wobec zaś wskazania przez pozwaną w piśmie z dnia 17 listopada 2016 roku i sprzeciwie różnych kwot, brak było podstaw do stwierdzenia przez Sąd Odwoławczy w jakiej części nakaz uprawomocnił się. I o ile apelujący miał rację, iż wyrok Sądu Rejonowego zawiera rozstrzygnięcie w części, w której nakaz jest prawomocny, to na obecnym etapie nie sposób uznać w jakiej części nie został on zaskarżony.

I tak w przedmiotowej sprawie pozwana po otrzymaniu odpisu nakazu zapłaty złożyła do Sądu pismo z dnia 17 listopada 2016 roku, w którym zwróciła się z prośbą o umorzenie kosztów procesu w kwocie 924,50 zł wynikającą z nakazu zapłaty. W nakazie zapłaty pozwana została obciążona kosztami procesu w kwocie 924,50 zł. Przewodniczący wezwał pozwaną do usunięcia braków formalnych pisma poprzez jednoznaczne wskazane jak należy traktować pismo pozwanej czy stanowi ono skargę na orzeczenie referendarza sądowego o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty, czy pismo należy traktować jako sprzeciw od nakazu zapłaty czy należy je traktować w inny sposób np. informacyjnie. Po otrzymaniu wezwania pozwana odpowiadając na zobowiązanie wniosła sprzeciw. W sprzeciwie

wskazała, iż zaskarża nakaz w części „, kwota 942,01 zł zaliczona na poczet kosztów procesu”. Pozwana wskazała, iż należność główna z odsetkami została uregulowana w dniu 17 listopada 2016 roku, a kwota którą zaskarża 942,01 zł zapłacona została w dniu 23 lutego 2017 roku i została ona niesłusznie pobrana przez kancelarię prawną. Mając na uwadze oba oświadczenia pozwanej, wskazania jako kwoty zaskarżenia raz 924,50 zł, a następnie kwoty 942,01 zł, uznać należy, iż powstała wątpliwość co do zakresu zaskarżenia. Skoro w piśmie z dnia 17 listopada 2016 roku pozwana odnosiła się do kosztów procesu orzeczonych nakazem zapłaty, a we wniesionym sprzeciwie do wpłaconej na rzecz powoda kwoty 942,01 zł koniecznym było ustalenie przez Sąd pierwszej instancji zakresu zaskarżenia, czy obejmuje ono wyłącznie koszty procesu czy również w jakiej części roszczenie główne z odsetkami. Tym bardziej wyjaśnienia wymagała wątpliwość co obejmuje zaskarżenie albowiem do sprzeciwu pozwana dołączyła wezwanie do zapłaty, w którym powód wskazał, iż kwota 942,01 zł obejmuje odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia 19 listopada 2016 roku do dnia zapłaty tytułem pozostaje do zapłaty kwoty należności głównej. Niewątpliwie zaś pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w części co wynika z treści sprzeciwu, ale ze złożonych pism nie wynika co obejmuje zakres zaskarżenia i w jakiej części jest on prawomocny. A zatem na wstępie Sąd wyjaśni z pozwaną zakres zaskarżenia zobowiązując do jednoznacznego wskazania w jakim zakresie zaskarża nakaz zapłaty, co obejmuje określona w sprzeciwie kwota zaskarżenia. Sąd Rejonowy ustali w jakim zakresie nakaz zapłaty jest prawomocny, a następnie w zależności od tego czego dotyczy zaskarżenie orzeknie o roszczeniu bądź kosztach procesu.

Z uwagi na powyższe uchybienia Sądu Rejonowego wydane orzeczenie nie poddawało się kontroli instancyjnej. Nie sposób natomiast na obecnym etapie uznać w jakim zakresie postępowanie dotknięte jest nieważnością postępowania, nie wiadomo bowiem w jakim zakresie nakaz zapłaty uprawomocnił się.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§4 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazał Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Brygida Łagodzińska